

idet der gives Adgang i Byerne til at forfatte Vedtægter, der begrænse Antallet af Adkomster og tillige indeholde Bestemmelser om Lokalernes Indretning o. s. v. Naar en saadan Vedtægt er affattet, gives der dernæst Kommunalbestyrelserne Adgang til at bestemme, til hvem Adkomsten skal gives. Jeg har jo her hørt en Kritik over de Bestemmelser, der indføres paa dette Punkt, og man synes at ville fremstille Forholdet, som om Afgørelsen i Virkeligheden ligger i Indenrigsministerens Haand. Selvfølgelig kan man med særdeles god Vilje faa noget saadant ud deraf, men jeg skal i saa Henseende henlede Opmærksomheden paa, at det i § 5 hedder, at det er „Kommunalbestyrelsen, der bestemmer, til hvem Adkomsten vil være at udfærdige af Øvrigheden. Finder Øvrigheden imidlertid, at den valgte Person eller de Lokaler, hvori Beværtningen agtes drevet, ikke fyldestgør Lovens eller Vedtægtens Forskrifter, har Øvrigheden at gøre Kommunalbestyrelsen opmærksom herpaa og, saafremt Øvrighedens Formening ikke tages til Følge, at indstille Sagen til Indenrigsministeriets Afgørelse“. Jeg tror ikke, at det vil være muligt for det ærede Medlem for Kolding (E. Sørensen) herefter at sige, at det udelukkende er Indenrigsministeren, der bestemmer, hvem der skal have Adkomsterne, og end mindre tror jeg, det vil være nødvendigt at indrette et særligt Departement under Indenrigsministeriet af den Grund. Det ærede Medlem referede Paragraffens Bestemmelse, som om der stod: for saa vidt Øvrigheden finder, at den paagældende ikke tilstrækkelig passer til Bestillingen. Men det staar der ikke. Der staar, at saafremt Øvrigheden finder, at den valgte Person eller det valgte Lokale ikke fyldestgør Lovens eller Vedtægtens Forskrifter. Der er her givet et saa bestemt Grundlag for, paa hvilke Punkter Kritik kan udøves fra Øvrighedens Side, at jeg tror; der ikke vil kunne kommes mange af den Slags Sager ind til Ministeriet. Der foreligger som bekendt her om nogle Dage en Afgørelse af Spørgsmaalet om Skolelovforslaget. Jeg tror, at den Bestemmelse, der er indført angaaende Kaldelsesmaaden, vil lige saa godt kunne motivere en Betragtning, hvorefter det laa i Kultusministeriets Haand at besætte samtlige Skolelærereembeder her i Landet. Overførelsen vil ikke være vanskelig at gøre, det er et ganske analogt Tilfælde. Der er det Hensynet til, hvorvidt den paagældende i Henseende til Lærerydighed og moralsk Vandel opfylder Bestemmelsen i

Loven, her er det, hvorvidt vedkommende opfylder Bestemmelserne i Loven eller i den af Kommunalbestyrelsen indførte Vedtægt, der er det bestemmende. Med Hensyn til Afgørelsen af denne Vedtægt skal jeg kun sige, at ganske vist staar der, at Vedtægten kun bliver indført med Indenrigsministerens Samtykke, og for saa vidt kan Indenrigsministeren have nogen Indflydelse paa Antallet af de Adkomster, som skulle kunne benyttes i vedkommende Kommune, men jeg tror, at praktisk set har dette overordentlig lidt at sige. Jeg tror, at der i den Tid, der er forløben siden 1873, ikke vil kunne paavises et eneste Tilfælde, hvor Ministeriet har kritiseret det Antal, der af Kommunerne er foreslaaet indsat i vedkommende Vedtægt for Adkomsterne, og jeg tror heller ikke, der er Grund til at frygte, at Forholdene i den Retning vilde blive anderledes i Fremtiden. Det samme ærede Medlem, det ærede Medlem for Kolding, vilde hævde, at Vedtægterne hidtil ikke have haft Indflydelse med Hensyn til Nedgang i Drikkeriet rundt om i Købstæderne. Ja, jeg skal ikke udtale mig herimod. Jeg tror ganske vist, at Statistikkens udviser, at Drikkeriet ikke er aftaget, men det ærede Medlem maa ogsaa huske paa, at de Vedtægter, der har været Adgang til at affatte, have været saa begrænsede, at man ikke derunder har kunnet medtage Gæstgiveriet, som har kunnet florere rundt omkring i Købstæderne, og det har været et saa væsentligt Moment, at Hensigten med Vedtægterne væsentlig derved er glippet.

Med Hensyn til disse Beværtninger med Udskænkingsret er dernæst Reglen den, at hvor der ikke findes nogen Vedtægt i Købstæderne og overhovedet overalt paa Landet, vil Bevillingen afhænge af Ministeriets Afgørelse. Angaaende denne Bestemmelse skal jeg kun henvise til, at hvad Landet angaar, er det den Regel, der findes nu, saa om nogen Indskrænkning i Kommunernes Selvstyre kan der her ikke være Tale. Naar det ikke er foreslaaet at indføre Vedtægter paa Landet, er det, fordi en Vedtægt, som omfattede alle Beværttere, vilde være upraktisk paa Grund af det ringe Antal Beværttere, der er paa Landet. Noget andet er, at man i det tidligere Lovforslag, som tillige omfattede Handel med Spirituosa, kunde være tilbøjelig til at indføre Vedtægter overalt i Landet. Med Hensyn til Beværtning uden Udskænkingsret bestemmer Lovforslaget, at Adkomst kun skal gives af Øvrigheden efter